

**The Sufi Message of Hazrat Inayat Khan
Volume IX – The Unity of Religious Ideals,
16. The Message and the Messenger, 1.**

**De Soefi Boodschap van Hazrat Inayat Khan
Deel IX – De eenheid van religieuze idealen,
16. De Boodschap en de Boodschapper, 1.**

16. De Boodschap en de Boodschapper

1.

Wat is de Boodschap? Waar komt die vandaan? Hoe wordt die ontvangen door de zielen die haar bezorgen? Deze vragen komen vaak op in onderzoekende minds. En het antwoord is dat de boodschap net als de regen is en de regen valt waar en wanneer die nodig is. Maar komt de regen van boven? Die lijkt van boven te komen, maar stijgt eerst op van beneden af. Net zoals de nevelen eerst vanuit de zee opstijgen en in wolken veranderen, zo stijgt elk aspect van kennis door alle wezens verworven als nevel omhoog, zich als ideeën in wolken vormend en weer van bovenaf als regen naar beneden vallend.

Er zijn heel veel namen voor de zeeën, rivieren en stromen, maar ze bevatten allemaal water. En er zijn verscheidene namen voor religies, maar zij bevatten allemaal de wijsheid die op verschillende tijden op verschillende manieren is gegeven. Er is bliksem, er is donder en de regen valt; en er zijn oorlogen en rampen voordat de boodschap komt. Stormen zijn heel vaak waarschuwingen voor wat er gaat komen en de verschillende soorten veldslagen en revoluties zijn vaak waarschuwingen voor de komst van vrede.

Er wordt soms gevraagd waarom er, als God allesdoordringend is, behoefte is aan een speciale manifestatie van een boodschapper zoals Krishna, Boeddha of Jezus. Het antwoord wordt gegeven in de woorden van de Bhagavad Gita, waar Sri Krishna zegt: 'Wanneer Dharma wordt gehinderd dan word ik geboren'. Dit betekent dat een manifestatie die de mensen herkennen als een redder of boodschapper, altijd komt wanneer de noodzaak daartoe opkomt. Met andere woorden, het is noodzaak, het is de behoefte van de wereld die veroorzaakt dat de Spirit zich in haar ware vorm aandient.

Scepsis is de ziektekiem die verval veroorzaakt in het hart van de levensboom. Maar altijd wanneer er een boom sterft, komt er een andere boom op; we zien in onze eigen leven, en vooral in tijden waarin we in depressie en zorgen zijn verzonken, dat er een of ander antwoord komt op de moeilijkheid van de situatie. Dat kan van een vriend komen, van een broer, van ouders, van een geliefde; je kunt op zo'n moment zelfs van je vijand dat wat nodig is krijgen.

Maar waarom zou een boodschap alleen in tijden van pijn of na een groot leed moeten komen? Waarom zou er niet elke dag een boodschap voor je gidsing komen? Daar zijn twee redenen voor: de eerste reden is dat er een constante gidsing van boven is, maar dat de mens, die helemaal in beslag is genomen door de activiteiten van zijn leven, zijn hart niet opent om naar die boodschap te luisteren en om te kijken waar die vandaan komt. En de tweede reden is dat hoe dieper het leed is hoe hoger de stem van het hart stijgt, totdat die de troon van God bereikt; en dat is het moment waarop het antwoord komt.

De boodschap van God is in alle tijdperken en naar alle volkeren gestuurd. En die boodschap is door degenen die haar hebben ontvangen bewaard in een geschrift en de naam van de boodschapper en zijn eer zijn hooggehouden door degenen die die specifieke boodschap hebben aangehangen. Ongeacht het tijdstip in de geschiedenis van de wereld waarop de boodschap is gekomen, is er één ding zeker: dat ze altijd tot het hart van de mens is doorgedrongen en haar impressie en invloed heeft achtergelaten, zich altijd vermenigvuldigend en verspreidend, bewijzend dat ze de boodschap van God is. En er is geen beter voorbeeld van deze waarheid dan de komst van Jezus Christus en het feit dat hij zijn boodschap aan zo weinigen schonk, voor het merendeel aan vissers. Hoewel de omstandigheden waarin

de Meester zijn boodschap moest bezorgen moeilijk waren, was het toch de boodschap van God en heeft ze niet gefaald om een blijvende impressie te maken op de ziel van de mensen.

Aangezien het de boodschap van God is, komt ze telkens wanneer ze komt, uit dezelfde bron. Toen ze duizend jaar geleden kwam was het Zijn boodschap; toen ze honderd jaar geleden kwam was het Zijn boodschap; en als ze vandaag zou komen dan zou het ook Zijn boodschap zijn. Wat is de mens door de eeuwen heen toch onwetend geweest! En hij laat deze onwetendheid zelfs vandaag de dag nog zien, want telkens wanneer de boodschap is gekomen hebben mensen haar bevochten, bediscussieerd en er ruzie over gemaakt. De mens heeft zich aan één profeet gehouden en de anderen genegeerd omdat hij, hoewel hij zijn religie kende, de boodschap niet kende. Hij heeft het boek als zijn religie opgevat zonder de boodschap te herkennen.

Als dat niet de algemene neiging zou zijn, hoe had Jezus Christus met Zijn uiterst spirituele boodschap dan hebben kunnen worden gekruisigd? Er zijn profetieën geweest en naast profetieën was de Meester zelf het bewijs van zijn boodschap, zoals het gezegd: 'Wat je bent spreekt luider dan wat je zegt'. En hoe zwaar versluiert moeten de ogen van de mens niet zijn door de religie, het geloof, de geloofsovertuiging die hij aanhangt, dat hij slechts één boodschapper accepteert en de boodschap die door andere profeten is gegeven verwerpt, niet wetend dat de boodschap één en dezelfde is!

Liefhebben is heel wat anders dan begrijpen. Degene die de boodschapper liefheeft is een toegewijde; maar degene die de boodschapper kent is zijn vriend. Er bevindt zich in het menselijke ras een gerichtheid die in alle tijdperken tevoorschijn is gekomen: die leidt de mens ertoe om elke expressie van de boodschap die hem wordt gegeven te accepteren, erdoor ingenomen te raken, erdoor te worden gezegend en om toch niet in staat te zijn te herkennen wie de boodschapper is. De aanhangers van elke vorm van de boodschap belijden vroomheid tot hun Heer en Meester, welke naam Hij ook in het verleden heeft gehad, maar zij kennen niet per definitie de Meester. Wat zij kennen is de naam en het leven van de Meester die aan hen is doorgegeven in de geschiedenis of de overlevering; maar daaraan voorbij weten ze erg weinig over hem. Als dezelfde in een andere vorm zou komen, in een gewaad dat is aangepast aan een ander tijdperk, zouden ze hem dan kennen of accepteren? Nee, zij zouden hem zelfs niet herkennen, omdat het niet de boodschap was maar de vorm die ze in het verleden hebben geaccepteerd; een bepaalde naam of een bepaald karakter; een deel maar niet het geheel.

In India bestaat er een verhaal over een grote Soefi, wiens naam Usman Haruni was. Hij was een murshid naar wie duizenden mureeds kwamen, onder hen veel van de meest geleerde en filosofische mensen van die tijd. Hij onderrichtte hen de diepste waarheden van de mystiek en met name om de naamloze en vormloze God te vereren. Maar er kwam een moment waarop hij tegen hen zei: 'Tot dusverre heb ik volgens de traditie vereerd, maar nu voel ik dat ik moet gaan en me in alle nederigheid ter aarde moet werpen voor de beeltenis van de godin Kali'. Zijn pupillen stonden met de mond open. Dat juist hij, wiens conceptie van God zo verheven was geweest, zich zou gaan buigen voor de afzichtelijke beeltenis van Kali, wier verering het verbreken was van de wet van hun religie, was voorbij alles wat ze konden bevatten en was er de oorzaak van dat zij bang waren dat hun meester zijn verstand had verloren. Sommigen dachten zelfs dat hij het pad naar beneden aan het betreden was.

Dus toen de leraar naar de tempel van Kali ging, ging er slechts één van zijn leerlingen met hem mee, een jonge man wiens devotie voor zijn meester zeer groot was. Toen zij op weg gingen zei de leraar tegen zijn discipel: 'Je zou terug moeten gaan. Zij zijn met velen en zij hebben zeker gelijk; ik vergis me wellicht'. Maar de jonge man bleef hem volgen. Toen de tempel werd bereikt werd de leraar zozeer geraakt door de gedachten die de beeltenis van de godin bij hem opriepen dat hij zich in nederigheid op de aarde wierp. En de discipel die erbij stond keek er met sympathie naar bij de gedachte aan de hoeveelheid leerlingen die de meester had gehad en hoe allen zich in een ogenblik tijd van hem hadden afgekeerd. Toen de meester opstond vroeg hij: 'Volg je me nog steeds?' En toen de discipel antwoordde dat hij dat deed vroeg de heilige man hem vervolgens: 'Maar wellicht begrijp je niet waarom je me volgt?' Toen de jongeman antwoordde: 'U heeft me de eerste les op het spirituele pad geleerd: dat niemand behalve God bestaat. Hoe kan ik dan deze beeltenis van Kali uitsluiten, als U het verkiest ervoor te buigen en U ervoor op de aarde te werpen?'

Translation by Alima Mooijman, alima@sufimovement.us

International Sufi Movement-USA-Midwest Region <http://www.sufimovement.us/>

International Sufi Movement-USA-Midwest Region Translation Team <http://www.sufimovement.us/workers.htm>

<http://sufimovementusdutchtranslations.blogspot.com/2012/01/de-boodschap-en-de-boodschapper-16-1.html>

To read the original text please visit <http://www.hazrat-inayat-khan.org/php/views.php?h1=31&h2=16&h3=1>